31986R0568

1.3.1986. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 55/103

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 568/86

od 24. veljače 1986.

o primjeni Protokola br. 4., priloženog Aktu o pristupanju Španjolske i Portugala, o mehanizmu dodatnih odgovornosti u okviru sporazuma o ribarstvu sklopljenih između Zajednice i trećih zemalja

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice,

uzimajući u obzir Akt o pristupanju Španjolske i Portugala, a posebno Protokol br. 4 koji je priložen Aktu,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

budući da je Aktom o pristupanju predviđena uspostava posebnih dogovora za proizvode ribarstva dobivene dodatnim ribolovnim aktivnostima u skladu sa sporazumima o ribolovu, sklopljenim između Zajednice i trećih zemalja;

budući da se ova Uredba primjenjuje samo na plovila iz Protokola br. 4, budući da je primjereno navesti da su dotična plovila ona koja su registrirana ili prijavljena u državi članici Zajednice i koja plove pod zastavom te države;

budući da je potrebno odrediti kriterije za utvrđivanje dotičnih količina i njihovo raspoređivanje između država članica, s jedne strane, i raznih dotičnih poduzeća, s druge strane;

budući da je potrebno odrediti uvjete koji uređuju uvođenje proizvoda obuhvaćenih ovim dogovorima na područje Zajednice,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ovom se Uredbom određuju opća pravila posebnog sustava za provedbu aktivnosti koje se obavljaju kao dodatne aktivnosti plovila, koja su registrirana ili prijavljena u državi članici Zajednice i plove pod zastavom te države u vodama pod suverenošću ili nadležnošću treće zemlje, dalje u tekstu „vode", u okviru odgovornosti koje proizlaze iz sporazuma o ribarstvu koje je Zajednica sklopila s dotičnim trećim zemljama, kako je definirano u Protokolu br. 4. Akta o pristupanju Španjolske i Portugala.

Članak 2.

1. Ovi se dogovori primjenjuju samo na fizičke ili pravne osobe koje imaju poslovni nastan u Zajednici i koje za svoj račun upravljaju ribarskim plovilom iz članka 1.

2. Bilo koja osoba iz stavka 1. koja podnese zahtjev za taj dogovor treba imati:

(a) prethodnu uvoznu dozvolu izdanu od nadležnih tijela države članice, dalje u tekstu „dozvola"; i

(b) povlasticu za ribolov izdanu od tijela dotične treće zemlje koja omogućuje pristup njezinim vodama i resursima.

Članak 3.

Količine iz stavka 3. Protokola br. 4. raspoređuju se između država članica na osnovu raspoloživosti obujma ulova koji im je dodijeljen u vodama dotičnih trećih zemalja, uzimajući u obzir relativnu važnost svake kategorije tako raspoređenog proizvoda u okviru ukupnih ribolovnih mogućnosti koje su dodijeljene u vodama dotične treće zemlje.

Članak 4.

1. Nadležna tijela svake države članice raspoređuju među različitim osobama obuhvaćenim dogovorima navedenim u drugom stavku Protokola br. 4., količine proizvoda čiji uvoz može odobriti dotična država članica u okviru tih dogovora.

2. Dozvole se mogu izdati ili jednom godišnje za sve količine dodijeljene podnositelju zahtjeva ili postupno tijekom godine putem postupnog djelomičnog odbijanja od dodijeljene količine dok se potonja ne iscrpi.

3. Podnositelj zahtjeva treba nadležnim tijelima dati na uvid ugovor sklopljen s poduzećem/ima u dotičnoj trećoj zemlji ili dokaz koja ta tijela smatraju jednakovrijednim.

Članak 5.

1. Države članice šalju Komisiji do desetog dana svakog mjeseca statističke podatke o dozvolama izdanim tijekom proteklog mjeseca.

2. Države članice obavješćuju Komisiju, na njezin zahtjev, o bilo kojem slučaju odbijanja zahtjeva za dozvolu, zajedno s razlozima tog odbijanja, pozivajući se na uvjete predviđene ovom Uredbom.

Članak 6.

1. Proizvodi ribarstva iz poglavlja 3. Zajedničke carinske tarife, kako je navedeno u prvoj alineji drugog stavka Protokola br. 4, koji su dobiveni na državnom području treće zemlje iz

cijelih riba, svježih ili rashlađenih, koje je ulovilo plovilo iz članka 1. i istovarilo na državnom području te treće zemlje, može se pustiti u slobodni promet na carinskom području Zajednice uz djelomično ili potpuno oslobođenje od uvoznih carina.

2. U dozvoli trebaju biti navedeni uvjeti koji uređuju djelatnosti prerade, a posebno:

— količine proizvoda koje se istovaruju izravno na državno područje dotične treće zemlje,

— količine proizvoda ribarstva iz stavka 1., ili istovjetnih proizvoda, koji se uvoze na tržišta Zajednice kao funkcija koeficijenata prerade, koji se primjenjuje na postupke prerade koji se obavljaju, ako su koeficijenti poznati ili, ako nisu poznati, podataka kojima raspolaže Zajednica u pogledu postupaka prerade iste vrste.

3. Iznos bilo kojih uvoznih carina koje se naplaćuju je razlika između:

(a) iznosa uvoznih carina koje se primjenjuje na proizvode ribarstva iz stavka 1. koji su pušteni u slobodni promet; i

(b) iznosa uvoznih carina koje bi se primjenjivale na ribu iz stavka 1., potrebnu za dobivanje proizvoda ribarstva puštenih u slobodni promet da dolaze iz zemlje u kojoj su bili predmet postupka prerade i pušteni u slobodni promet na datum prihvaćanja carinske prijave za puštanje proizvoda ribarstva u slobodni promet. Iznos tih carina, dalje u tekstu „iznos koji se odbija", određuje se u skladu sa stavkom 4.

4. Iznos koji se odbija izračunava se na osnovi količine i vrsta cijele ribe, svježe ili rashlađene, istovarene na državnom području treće zemlje.

Vrijednost koja se uzima u obzir pri izračunavanju tog iznosa je vrijednost ribe na datum prihvaćanja carinske prijave za puštanje proizvoda iz stavka 3. točke (a) u slobodni promet.

Članak 7.

1. Cijela riba, svježa ili rashlađena, koju je ulovilo ribarsko plovilo koje ne plovi pod zastavom države članice, utovarena ili prekrcana na plovilo iz članka 1., bez obzira na to je li prerađena u skladu s uvjetima iz druge alineje drugog stavka Protokola br. 4, može se pustiti u slobodni promet na carinskom području Zajednice uz djelomično ili potpuno oslobađanje od uvoznih carina.

2. Uvozna pristojba koja bi se mogla naplatiti za puštanje u slobodni promet proizvoda iz poglavlja 3. Zajedničke carinske tarife koji se dobivaju od ribe iz stavka 1. određuje se i naplaćuje na sljedeći način:

(a) za određivanje iznosa uvoznih carina koje treba platiti koristi se carinska vrijednost cijele ribe, svježe ili rashlađene, vrste iz koje su dobiveni proizvodi, prijavljeni za puštanje u slobodni promet, koja bi se odredila po propisima za vrednovanje robe u carinske svrhe da su navedene ribe u nepromijenjenom stanju predočene carinskom uredu u kojem se obavljaju formalnosti za puštanje robe u slobodni promet.

(b) primjenjuje se stopa uvozne pristojbe, koja je važeća na dan kad carinska tijela prihvate prijavu za puštanje u slobodni promet, ili na datum bilo kojeg drugog akta koji ima jednake pravne učinke kao i to prihvaćanje, u skladu s važećim propisima za cijelu ribu, svježu ili rashlađenu, vrste iz koje su dobiveni proizvodi prijavljeni za puštanje u slobodni promet.

Članak 8.

1. Sve djelatnosti obavljene u okviru ovih dogovora evidentiraju se u očevidniku dotičnog plovila.

2. Na kraju svakog ribolovnog razdoblja za koje je izdana povlastica za ribolov, a najkasnije na kraju svakog razdoblja provedenog u vodama dotične treće zemlje, zapovjednik dotičnog plovila treba tijelima svoje zemlje dostaviti ispis iz očevidnika.

3. Države članice te podatke dostavljaju Komisiji nakon propisane provjere.

Članak 9.

Detaljna pravila za primjenu ovih dogovora, a posebno postupaka administrativne suradnje, koja omogućava nadzor nad djelatnostima istovara izvan carinskog područja Zajednice, određuju se, kao i odgovarajuće količine, u skladu s postupkom iz članka 33. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3796/81 od 29. prosinca 1981. o zajedničkoj organizaciji tržišta proizvoda ribarstva [1], kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3655/84 [2].

Članak 10.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

[1] SL L 379, 31.12.1981., str. 1.
[2] SL L 340, 28.12.1984., str. 1.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. veljače 1986.

Za Vijeće
Predsjednik
G. BRAKS